

[Poul H. Møller]

gange nu i dag, efterkommet dem på disse områder og har føjet det ind i vort forslag.

Der er yderligere en ting, som de radikale har savnet. Det har vi erklæret os villige til yderligere at komme med et ændringsforslag om uden for betænkningen, og vi har intet imod at tage en forhandling herom og lave et udvalgsarbejde imellem anden og tredje behandling om dette spørgsmål. For os er det vigtigst, at vi får det med.

Vi mener ikke, at disse ændringsforslag, som jo bare er en specifikation af vort eget forslag, skader lovforslaget. Måske kan de endog gavne det. Jeg kan ikke rigtig se det lige i øjeblikket, for vi mener stadig væk, at vort forslag i den affattelse, det har, skulle tilgodese alle sider og klart pege på, at eksklusivaftaler i alle områder skal afskaffes.

Fru Lilli Gyldenkilde oplæste for os grundlovens § 75 om, »at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrygger hans« – og formentlig også hendes – »tilværelse«. Her må jeg blot henvise til de mange tilfælde, vi har set, senest med en kvinde oppe i Frederikshavn, som i 12 år, tror jeg det var, havde arbejdet og været glad for sin arbejdsplads oppe i Frederikshavn, men som pludselig fik besked på, at hun ikke kunne tillade sig at være deroppe, medmindre hun meldte sig ind i den lokale SiD-fagforening. Man fandt ud af efter 12 års forløb, at hun ikke kunne være beskæftiget dér. Er det betryggende efter 12 års forløb fra den ene dag til den anden at blive sat på gaden på grund af tvang om medlemskab i en bestemt fagforening? En fagforening, som var hende inderligt imod, og som hun ikke på nogen måde ønskede at være medlem af eller støtte, hverken økonomisk, politisk eller på anden måde. Det kan vist ikke siges at være særlig betryggende.

Vi har nævnt grundloven. Danmark er også medlem af FN, og som sådan er vi forpligtede over for den menneskerettighedskonvention, som også taler om adgangen til at danne frie fagforeninger, til at være medlem af den fagforening, man selv ønsker. Både dette og grundloven forpligter os naturligvis til at leve op til denne organisationsfrihed, som disse bestemmelser giver os, men som vi altså ikke har i dag.

Der er nogle fagforeningsbosser ude i landet, som stadig væk ikke er klar over, at enevælden altså er ophævet for langt over hun-

drede år siden. De tåler ikke, at nogen er medlem af en anden fagforening end den, de ønsker at de pågældende skal værje medlem af. De har lavet boykot og ødelagt en hel del arbejdspladser på dette grundlag, ødelagt dem på en sådan måde, at der har været tale om tab af arbejdspladser i en tid, hvor vi har en stor arbejdsløshed.

Jeg kan se, at min taletid er ved at være forbi. Til slut vil jeg blot sige, at i et land som Danmark, med den lovgivning, vi har, må det være en såre simpel og naturlig ting, at vi naturligvis kan melde os ind i de foreninger, som vi vil, herunder også fagforeninger, og blive respekteret på lige fod, hvad enten man er medlem af en LO-fagforening, eller man er medlem af en anden – jeg havde nær sagt af en fri fagforening, for det med friheden inden for LO er nok begrænset, efter alt det vi har oplevet. Vi hørte senest i går om ØD med centralfonde, hvor man altså vil sidde og styre store dele af dansk erhvervsliv. Det er nok ikke det, man helt forstår ved frihed. Jeg må stoppe her. Min taletid er udløbet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne takke hr. Poul H. Møller, fordi han har gjort det helt krystalklart, hvad kristeligt folkepartis ærinde er med dette forslag. Fagbevægelsen er blevet for stærk, nu skal den helst ned med nakken. Det kom meget klart frem i de første ord, hr. Poul H. Møller sagde.

Jeg kan ikke sige tak for, at hr. Poul H. Møller sagde noget om, hvad det er for andre fagforeninger, han taler om, når der tales om frie fagforeninger. Vi ved godt alle sammen herinde, at det er de kristelige fagforeninger, der tales om. Jeg må sige, det er dygtigt gjort, at man har kunnet køre denne sag så langt for at kunne åbne videre op for de kristelige fagforeninger.

Det sidste, jeg skal sige, er, at hr. Poul H. Møller bør sætte sig ind i sagen fra Sæby, som blev illustreret for os her. Sagen er jo, at der mellem SiD og den pågældende dames arbejdsgiver er indgået en aftale. Det er altså denne aftaleret, man er ude efter.

Arbejdsministeren (Svend Auken):